

Rasstandard Lunaliahund

(Kopierat från uppfinnaren av rasen, ev stavfel odyl kommer därifrån)

Skalle: Skallen är av medelstorlek och i proportion till kroppen. Avståndet från nosspets till pannavsats (stop) är ungefär lika långt som från pannavsatsen till nackknölen. Pannavsatsen och nackknölen ska vara måttligt markerade

Nosparti: Läpparna och kinderna ska vara väl åttliggande och tillslutna utan att strama. Läpparna men framförallt nosspiegeln föredras väl pigmenterade oavsett hundens hud- och pälsfärg.

Käkparti: Väl utvecklade käkar med tydlig muskulatur, men utan att på något sätt se grovt ut.

Tänder och bett: Komplet uppsättning av väl utvecklade tänder. Saxbett eller tångbett.

Ögon: Ögonen är medelstora och mandelformade. Uttrycket är närvarande och varmt. Alla färger är tillåtna. Ögonfransarna tillräckligt utvecklade.

Öron: Stånd- rosett- eller vippöron. Medelstora och mjukt trekantiga öron som är medelhögt till högt ansatta. Det är av vikt att öronen är så pass högt ansatta och tillräckligt styva i basen att luft med lätthet kan passera in i dem. Hur resten av öronen sedan bärs saknar större betydelse.

Hals: Halsen ska vara medellång med torr och stark muskulatur. Halsen bär upp huvudet stolt då hunden är uppmärksam. I trav och galopp sträcks halsen på ett sätt som gör att huvudet bärs mer eller mindre framåtsträckt.

Rygg och överlinje: Ryggen är av medellängd. Ryggen, länden och korset ska vara stark med väl utvecklad muskulatur men också mycket smidig och rörlig. Manken markerad. Ryggen är rak med svagt sluttande kors.

Bäcken: Bäckenet böjer svagt av i vinkel nedåt i förhållande till ryggraden, men aldrig så pass mycket att det begränsar rörelsen bakåt och därmed påskjutet av bakbenen.

Bröstkorg: Bröstkorgen är stark och förhållandevis djup utan överdrift. Den är rymlig men aldrig bred. Bröstkorgen är välvd mot ryggraden men något mindre välvd på sidorna för att ge frihet åt rörelsen

Underlinje: Underlinjen ska vara svagt men tydligt uppdragen mot buken.

Framställ: De muskler och ligament som håller skulderbladen mot bröstkorgen är starka, fasta och tydliga utan att varken vara eller verka stela. Skulderbladen ska vara tillräcklig tillbakalagda att förbröstat upplevs markerat då hunden ses från sidan. Överarmen går i en svag vinkel bakåt från skulderbladen till armbågen, inte i en direkt lodrätt linje mot maken. Sett framifrån är benen parallella men tassarna svagt vridna utåt. Handlovarna är lätt vinklade, starka men också elastiska vilket lättast kontrolleras då hunden är i rörelse.

Bakställ: Bakbenen är parallella. Låren väl musklade. Knäleden måttligt till väl vinklat utan överdrift. Hasleden stark, stabil och väl markerad.

Tassar: Tassarna ska vara tillräckligt stora, kompakta och något ovala i sin form. Tårna är välvda och slutna. Trampdynorna förhållandevis tjocka men elastiska. Klorna är väl utvecklade.

Svans: Svansen är ansatt strax under rygglinjen. I vila bärs svansen rakt ned. Då hunden är uppmärksam bärs den i regel högre och ofta i en mjuk båge men utan att vara ringlad över ryggen.

Rörelser: Flytande, harmoniska och vägvinnande rörelse. Lunalian är byggd för att kunna röra på sig både effektivt och skonsamt.

Det finns glädje i rörelsen vilket oftast syns på rörelsemönstret. Inte ovanligt att den springer för springandets skull. Den är mycket uthållig, nästintill outtröttlig. Den vänder och parerar mycket effektivt. En vuxen Lunalia har i regel en mycket god närvaro i och kontroll över sin kropp.

Päls: Lunalian förekommer i fyra olika pälsvarianter. Gemensamt för de fyra olika varianterna är att pälsen är riklig, den ska aldrig vara eller verka tunn och gles. Till sin struktur är den uppbyggt i två lager med en tät och mjuk underull och endast något strävare täckhår.

Färg och teckning: Alla färger och teckningar är tillåtna och önskvärda utan inbördes ordning så länge färgen eller teckningen inte har sitt ursprung i en genetiskt betingad defekt (därför är exempelvis inte Merle tillåtet)